

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2024
FEBRUĀRIS

Kāpt kalnā

*„Lai jūsu sirdis caur ticību mājotu Kristus,
lai jūs būtu iesakņojušies
un nostiprināti mīlestībā.”*

(Ef 3,17)

ESIET SIRSNĪGI SVEICINĀTI, VISI IZDEVUMA "KĀPT KALNĀ" LASĪTĀJI!

Vēstījumu šodien iesāksu ar vienu ļoti uzrunājošu stāstiņu no Rosārio Gomesa grāmatas "Stāsti ar dvēseli".

Reiz bija kāds aizrautīgs un stingrs profesors, kuru studenti pazina arī kā taisnīgu un saprotošu vīru. Kādā vasaras dienā nodarbības beigās, kad pasniedzējs kārtēja savus uz rakstāmgalda saliktos papirus, viņam pienāca klāt viens no studentiem un izaicinoši sacīja: – Profesor, es priecājos, ka nodarbības ir galā, jo man vairs nebūs jāklausa jūsu muļķībās un varēšu atpūsties, neredzot jūsu garlaicīgo seju.

Runātājs stāvēja taisni un rādīja iedomīgu ģīmi, gaidīdams, ka pasniedzējs būs aizvainots un zaudēs savaldīšanos.

Profesors mirkli uzlūkoja studentu un tad pavisam mierīgi pajautāja: – Vai tad, ja kāds tev dod ko tādu, ko tu nevēlies, tu to pieņem?

Studentu samulsināja tas, cik mierīgi skanēja pārsteidzošais jautājums. – Protams, ne, – puisis nicīgi atbildēja.

– Redzi, – profesors turpināja, – kad kāds mēģina mani aizvainot vai pasaka kaut ko nepatīkamu, viņš man kaut ko dod – šajā gadījumā dusmas un naidu, bet es varu izšķirties tos nepieņemt.

– Nesaprotu, par ko jūs runājat, – students apjuka.

– Pavisam vienkārši, – profesors atbildēja, – tu man dod dusmas un nicinājumu, un, ja jūtišos aizvainots vai sadusmošos, tad būšu tavu dāvanu pieņēmies, bet es, draugs, labāk pieņemu pašā mieru.

– Puis, – profesors saudzīgi pabeidza, –

tavas dusmas pāries, bet nemēģini tās atstāt pie manis. Mani tās neinteresē. Es nevaru kontrolēt to, kas ir tavā sirdī, bet tikai no manis ir atkarīgs tas, kas ir manējā...

Šis ir ļoti pamācošs stāstiņš visiem, īpaši mūsdienās, kad apkārt daudz dzirdam nepārdomātus, aizvainojošus, aizskarošus, dusmīgus un pat rupjus vārdus. Esmu novērojis, ka ikdienā cilvēku dialogā ir par maz labu, uzmundrinošu, garā pacilājošu vārdu. Kāpēc latvieši bieži redz tikai to slikto otrā cilvēkā, kāpēc retāk pamana to, kas tiešām ir labs? Pamana un aizrāda par visu, kas nav izdarīts, bet nepamana to, kas jau pozitīvā nozīmē ir izdarīts, un tas tiešām ir sāpīgi.

Būsim šajā laikā pozitīvāk noskaņoti gan uz Dievu, gan līdzcilvēkiem. Vai tad mums nepatīk, kad kāds mūs pamana, ievēro, paslavē, pasaka kādu labu vārdu? Katrs laipns vārds, katrs patiesi izteikts "lūdzu" vai "paldies" var tiešām izdarīt lielas lietas otram cilvēkam, pat brīnumus mūsu dzīvē.

Dievs un Dievmāte vienmēr ir bijuši laipni pret katru cilvēku, kas vērsies ticībā pie viņiem. Tas nozīmē, ka arī mēs tiekam aicināti vairāk parādīt viens otram savstarpējo laipnību, cieņu un pieklājību.

Lai katru dienu Dievs dod mums svētību labiem darbiem, lai mēs vairāk cits citam dāvātu labu dāvanu – garā uzmundrinošus vārdus! Lai mīļā Dievmāte un svētais Jāzeps mums palīdz labi, garīgi izdzīvot šī gada gavēni un Lieldienu Ritā uzkāpt garīgā kalnā!

Ar sirsnīgu sveicienu,
pieminot Jūs savās lūgšanās –
pauliniešu tēvs Jānis no Cēsaines

ATPAZĪT AICINĀJUMA SALDMI UN MOKAS

13. janvārī Valmieras katoļu baznīcā notika Rožukroņa novennas lūdzēju tikšanās.

Lūgšanu grupa ir atvērta, un pasākumā piedalījās gan rožukroņa novennas par konkrētām personām un aicinājumiem uz konkrēto dzīvi lūdzēji, gan cilvēki, kas tobrīd vēl nebija pievienojušies patstāvīgai lūgšanai par priesteriem. Ieradās dalībnieki no vairākiem novadiem: Gulbenes, Madonas, Ogres, bija arī paši valmierieši. Visi tika laipni gaidīti un ar prieku uzņēmti vienas dienas rekolekcijās, ko vadīja lūgšanu grupas garīgais vadītājs un gans – priesteris Pāvils Kamola.

Pasākums sākās ar Svēto Misi. Sprendīja tēma rekolekciju dalībniekus sagatavoja tālākai lūgšanu pasākuma izdzīvošanai un uztverei. Priesteris runāja par svētās Terēzes no Lizjē garīgo pieredzi, norādot uz viņas "aicinājuma mokām", tādējādi iezīmējot aicinājuma specifiskās grūtības, kuras svarīgi atpazīt un risināt ar dažādiem garīgiem līdzekļiem.

Pēc Euharistijas pasākums turpinājās baznīcas telpas otrajā stāvā, kur bija gatavotas uzkodas agapei. Šādā gaisotnē notika dalīšanās pa apli ar notikumiem, kas risinājušies, kopš lūgšanu grupas pēdējās tikšanās Madonā, 2023. gada rudenī.

Sekoja priestera Pāvila sagatavotā

konference. Garīgās vadlīnijas izpratnei par lūgšanu par konkrētās kārtas personām un aicinājumiem. Izskanēja praktiski piemēri un stāsti, kas palīdzēja padziļināti uztvert aicinājumus un veidus, kā tos piepildīt. Kā īstenot katras sirds vēlmi būt patiesi laimīgam, jo tieši tas ielikts katra sirdī kopš radīšanas uz mūžiem.

Pēc konferences notika individuāls darbs ar Svētajiem Rakstiem – katram grupas dalībniekam bija dots uzdevums atrast Lk 2, 22-40 trīs dievišķo tikumu – cerība, ticība, mīlestība – izpausmi. Atpazīt Evaņģēlija fragmenta situācijas teoloģālo tikumu gaismā un pēc tam dalīties ar atziņām grupā.

Noslēgumā sekoja adorācija, kuras laikā bija iespēja reflektēt saņemto un lūgties par garīgo

kārtu, konkrētām personām un aicinājumiem. Adorācijas norisē varēja pieiet pie grēksūdzes.

Pasākums bija ļoti sirsnīgs, garīgi spēcīgs, sirdi sildošs – kā īpašs laiks padomāt par priesterības dāvanu, konkrētās dzīves aicinājumu, redzēt, satikt vienam otru klātienē, dalīties atziņās, emocijās un garīgās dzīves pieredzē. Lūgšanā un adorācijā pateicāmie Dievam, uzticoties Viņa žēlsirdībai un vadībai, un reāli sniegtajām žēlastībām īstajā vietā un laikā.

Iveta Sokolovska

AR ĢIMENI CEĻĀ PIE DIEVA

Cesvaines katoļu draudzē jau labu laiku atdevīgi kalpo **Labuču ģimene** (attēlā). Vecāki – Jānis un Alla, bērni – Estere (12), Eduards (10), Valters (7) un Loreta (3). Ģimene dzīvo Aronas pagasta “Svētēs”, aktīvi apmeklē Cesvaines katoļu baznīcu.

Stāsta **māmiņa Alla**: – Pateicoties Svētdienas skoliņai, ko mūsu bērni Eduards un Estere Cesvaines baznīcā pabeidza 2023. gadā un draudzībai ar Tēvu Jāni, gandrīz katru svētdienu ar prieku tagad kalpojam baznīcā. Ceļš pie Dieva mums bijis jau kopš bērnības, jo abi ar vīru uzaugām ticīgās ģimenēs. Tālāk pie diakona Gunāra sekoja sagatavošanās laulībām Svētā Jēkaba katedrālē Rīgā un pirmslaulību kursi Svētā Alberta baznīcā Rīgā. Laulājāmies Madonas katoļu baznīcā pie priestera Richarda Rasnača. Tagad esam Cesvaines katoļu draudzē, kur vecākie bērni mācījās

Svētdienas skolā un pieņēma Pirmo Svēto Komūniju, kā arī lestimprināšanas sakramentu. Izmaiņas, aktīvi kalpojot un ejot ticības ceļu, ir ienesušas pārmaiņas arī mūsu ģimenes dzīvē. Mājās notiek brīvākas sarunas par Dievu, baušļiem, praktizējam galdā un citas lūgšanas, kā arī pateicības.

Man pašai ir patīams prieks par iespēju draudzei Svētās Mises laikā lasīt Dieva Vārdu. Īpaši uzrunā lasījumi no Svētajiem Rakstiem, kuros izskan norādes par attiecībām ar vīru, bērniem, vecākiem. Dzirdētais liek aizdomāties, kā rīkojos vai domāju par saviem ģimenes locekļiem es pati. Reizēm ļoti uzrunā priestera komentāri, piemēram, par ārstu, kas pirms operācijām ikreiz lūdz Dievu. Manas lūgšana šobrīd visbiežāk ir par mūsu ģimeni, krustbērniem, mums tuvajiem gan Latvijā, gan ārpus tās.

Tētis Jānis: – Būt ar Dievu man nozī-

mē apzināties Dievu un paļauties uz Dieva aizsardzību. Grūtākais ticības ceļā ir fiziski aizbraukt uz baznīcu. Kad tas ir pārvarēts, pēc Svētās Mises ir gandarījums un vieglums. Mana lūgšana šajā laikā visbiežāk ir par man tuvajiem cilvēkiem.

Eduards: – Kāpēc piekalpoju pie altāra? Bija grūti visu Misi nosēdēt solā, un priesteris reiz uzaicināja kalpot. Man kā ministrantam ir savi uzdevumi, kas jāizdara pie altāra, man tie patīk. Kalpojot rodas prieka un viegluma izjūta. Kas ir grūtākais? Ja kādreiz esmu viens ministrants, tad ir daudz uzdevumu, kas jāpaveic. Parasti gan esam vairāki ministranti. Svētajā Misē man ļoti patīk lūgties līdz lūgšanām, ko lasa priesteris. Vai esmu piedzīvojis īpašu brīnumu mirklus? Jā, jūtu, ka Dievs mani sargā! Kādēļ vēlos ticēt un kalpot Dievam? Ja es kalpošu Dievam, Viņš būs ar mani arī tad, kad tas vajadzīgs man. Priecājos, ka Tēvs Jānis ir atsaucīgs, pacietīgi māca ministrantus, organizē mums ekskursijas. Priesteris iedvesmo kalpošanai. Vai mani vienaudži zina, ka kalpoju baznīcā? Daži zina, un viņu attieksme ir pozitīva, mums ir par ko parunāt, piemēram, par Ziemassvētkiem. Manas lūgšanas visbiežāk ir par mūsu ģimeni, par mieru pasaulē un par mīrušajiem.

Valters: – Lai Svētās Mises laikā būtu

pie altāra, ir jābūt drosmīgam. Es tāds esmu vienmēr. Reizēm piekalpot ir grūti, bet es cenšos. Svētās Mises laikā man patīk klausīties ērģeles, redzēt draudzi, patīk būt tik tuvu altārim un Jēzum. Ikdienā visbiežāk skaitu galda lūgšanas un pateicības. Baznīcā ar visiem skaitu grēku nožēlas lūgšanu.

Estere: – Svētās Mises laikā es dažreiz lasu lasījumus. Sākumā vēlējās tikai pamēģināt, bet, kad pamēģināju, man iepatikās, jo ir sajūta, ka esmu tuvāk Dievam. Kas ir galvenais ticīgam cilvēkam attiecībā ar Dievu? Galvenais ir ticēt, mīlēt un ar Dievu būt atklātam. Skolā daudz ticīgu bērnu es neesmu satikusi, tomēr manā klasē mācās meitene, kas apmeklē baznīcu un tajā aktīvi darbojas. Mēs ar viņu ļoti saprotamies, un Dievs viņas sirsniņā ir ielicis daudz mīlestības. Mana lūgšana šajā laikā visbiežāk ir par ģimeni un Dievu, jo ģimene un Dievs man ir vissvarīgākie.

Mazā māsa Loreta ir iemācījusies pārnest krustu un lūgties ar draudzi, dziedot kopā “mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!”. Loreta mācās piedalīties Svētajā Misē. Kas viņai baznīcā patīk? Patīk Tēvs Jānis, jo “mēs esam draugi, patīk, ka viņš dalās ar saldumiem.”

Labuču ģimeni uzrunāja Inese Zīle

GAVĒŅA LAIKA PĀRDOMAS

No gavēņa sākuma liturģija attīstīs to, kas ir galvenā gavēņa tēma, proti, katehumeņu sagatavošana kristībā, ticīgo sagatavošana kristību solījumu atjaunošanai. Tāds ir ietvars, kas mums priekšā, un šis ietvars ir četrdesmit dienas, kuru laikā virzīsimies uz Jeruzalemi, uz Lieldienām, uz Krustu, Augšāmcēlšanos, uz Slavu.

Četrdesmit dienas ir laiks, ko Kristus pavadīja tuksnesī, sāntana kārdināts, pretojoties šim kārdinājumam. Tāpēc četrdesmit dienas ir pārbau-dījuma laiks, ciņas ceļa laiks, grēku nožēlas laiks, un va-ram atcerēties daudzas vietas Bībelē, Vecajā Derībā, kur šis četrdesmit dienu skaitlis atkārtojas. Īpaši es domāju par pravieša Jonas sludināšanu pagānu pilsētā Ninivē, jo Dievs viņam tā pavēl: *“Vēl četrdesmit dienas, un Ninive tiks iznīcināta.”* (Jo 3, 4b)

Tātad šis ir aicinājums atgriezties no grēkiem pie Dieva, pie žēlastības, ko Dievs mums dos, tāpat kā Viņš to darīja Ninives iedzīvotājiem pēc Jonas sludināšanas. Tas ir pirmais aspekts, par ko liturģija saka jau kopš pirmās gavēņa dienas, Pelnu trešdie-nas: gavēnis, lūgšana, dalīšanās.

Ninives četrdesmit dienas aicina atskatīties vēl tālākā pagātnē. Arī plūdi ilga četrdesmit dienas un četrdesmit nakts: *“Un atvērās avoti un debesu vārti, un lietus lija uz zemes četrdesmit dienas un četrdesmit nakts.”* (1Moz 7,12) Šis četrdesmit dienas un nakts atkal atsauc atmiņā Jēzus ciņu pret sātanu. Dievs ir tas, kurš vēlas atbrīvot Visu-mu no grēka un atjaunot, un pārveidot jau-nu Visumu, sākot ar Noasu, vienīgo taisnīgo cilvēku, ko Viņš varēja atrast uz zemes. Šis četrdesmit dienas, kuru laikā plūdu ūdeņi plūst pār zemi, gan iznīcinot grēcīgo cilvēci, gan radot jaunu cilvēci, ir Kristības tēls. Tā ir Dieva darbība, kas mūs pārvērs, pārveido,

atbrīvo no jaunuma un iaved jaunā dzīvē.

Četrdesmit dienu un četrdesmit nakšu simbolu atradīsim arī vairākos citos pantos. Izceļošana, kas sākās ar iziešanu no Ēģiptes, ilga četrdesmit gadus. Tās nav dienas, taču skaitlis “četrdesmit” vienmēr ir klātesošs, un šo četrdesmit gadu laikā Dieva tauta, atbrīvota no faraona draudiem Sarkanās jūras ūdeņos, gāja cauri tuksnesim uz Apsolīto zemi. Te parādās jauna dimensija. Runa vairs nav tikai par atgriešanos, bet gan par došanās pretī Dievam, pretī Jaunajai Jeruzalemei, Dieva apsoliņumu piepildījumu. To apstiprina fragments, kurā pravietis Elija dodas uz Ho-reba kalnu. Elija bēg no bezdievīgās ķēniņienes Izebeles, kas vēlas viņu nonāvēt, un viņam ir gana, viņš ir izmisis, guļ, lai zem koka nomirtu. Divas reizes Tā Kunga eņģelis nāk pie viņa pleca un aicina viņu ēst maizes kukulīti, ko Dievs ir uzlicis uz Elijas galvas, un dzert no ūdens krūzes. Eņģelis viņam sacīja: *“Celies un ēd, citādi ceļš tev būs par garu. Tad viņš piecēlās, ēda un dzēra, un, atbalstīts ar šo ēdienu, viņš gāja četrdesmit dienas un četrdesmit nakts līdz Dieva kalnam Horebā”* (1 Kēn 19, 7-8). Gavēnis tātad ir gājieni uz Apsolīto zemi, gājieni uz tikšanos ar Dieva laimi. Kopā ar Eliju mēs ejam pretī Tam Kungam.

Un Mozus? Arī Mozus iekļaujas šo četrdesmit dienu un nakšu noslēpumā: *“...septītajā dienā Tas Kungs aicināja Mozu no mākoņa vidus. Tā Kunga godība izraēliešu acīs bija kā dedzinoša liesma. Mozus iegāja mākonī un palika uz kalna četrdesmit dienas un četrdesmit nakts.”* (2 Moz 24, 16b-18) Gavēņa laiks, četrdesmit dienas un četrdesmit nakts, lai satiktu Elijas Kungu, bet tās ir arī četrdesmit dienas un četrdesmit nakts Dieva klātbūtnē kopā ar Mozu.

Tāds ir šī gavēņa ceļojuma noslēpums,

noslēpums par apskaidroto Kristu, kuru ieskauj Mozus un Elija un kurš tāpat kā viņi aicina mūs sekot Viņam četrdesmit dienas un četrdesmit nakts uz Apsolīto zemi, uz Dieva klātbūtni, Dieva godību. Četrdesmit dienas un četrdesmit nakts ir arī laiks starp apskaidrošanos un augšāmcēlšanos.

Tas bija četrdesmit dienu beigās, kuru laikā Kristus runāja ar saviem mācekļiem,

stāstot viņiem par Tēva mīlestību un par godību, uz kuru Viņš dodas. Četrdesmit die-nas, atkal ceļojumā, šoreiz ne tikai uz Apso-līto zemi, bet uz Tēva skatienu un mīlestību.

Gavēņa laikā esam aicināti izdzīvot vi-sas šīs četrdesmit dienas. Esam aicināti uz atgriešanos, uz dzīves maiņu, uz jaunu pie-dzimšanu.

Priesteris Māris Ozoliņš

TIKŠANĀS IKŠKILES KARMELĀ

Ik mēnesi pēc institūta “Notre Dame de Vie” laju lūgšanu grupas tikšanās Ikšķiles Karmelā jūtu, kā tiek audzēts garīgās dzīves briedums, atjaunotas attiecības ar Dievu un cilvēkiem.

Janvārī īpaši vērtīgs bija profesores Bai-bas Brūderes atlasītais ma-teriāls, ko tēvs Marija Eugēnijs no Bērna Jēzus grāmatā “Es gribu redzēt Dievu” ir teicis par pazemības tiku-mu.

Dabiski cilvēkam nav raksturīgi būt pazemīgam, bet pareizi izprasts paze-mības tikums ir neiedomā-jami stipras bruņas ciņa pret ienaidnieku – velnu, kas saindē mūsu attiecības ar Dievu un tuvāko. Ienaid-nieks ir neiedomājami vil-tīgs, darbojas caur meliem, puspatiesībām, šķietamībām, caur kurām ielavās cilvēku dzīvē. Vērtīgs padoms – nekad neiesaistīties diskusijās ar ļauno garu, jo viņš ir intelektuāla substance, daudzkārt spēcīgāks par tevi un mani. Pretinde, lai cik paradoksāli tas skanētu, ir pazemība, tieši tā garīgajā kaujā dod aizsardzību. Pazemī-ba, sava vājuma atzišana ir kā antidots pret augstprātību un lepnību, kas tik viegli uzvar un pārņem cilvēku.

Tēvs Eugēnijs piemin garīgo augstprāti-bu, kad garīgo labumu nepareiza egoistiska

izmantošana ved pie dēmoniskas lepnības. Tā ir lepnība materiālo labumu dēļ, gribas lepnība, prāta lepnība. Tādos brīžos paļau-ties uz sevi ir neprāts. Ir jāuzticas Jēzūm, nekļūstot paralizētam, bet uzturoties pie Dieva, saucot grūtībās, maldos uz Jēzu. Pazemība

nenozīmē sevis noniecināšanu, tā drīzāk ir sevis ie-pazīšana Dieva gaismā. Kā teikusi Marija Pīla – jābūt patiesiem esmes līmenī. Nedarīt neko, lai uzkāptu augstāk (par savu vietu), un nedarīt neko, lai nokāptu zemāk (par savu vietu).

Lai kādā statusā mēs būtu, ja atzīstam savu nepie-tiekamību, nabadzību, tas atver ikvienu Dieva dāvanai. Tēvs Eugēnijs dod piemērus no Jaunās Derības – Likuma un Rakstu zinātājs, sinedrija

loceklis Nikodēms (Jņ 3), samariešu sievietē pie akas (Jņ 4, 1-39) – kā šī atvēršanās Dievam notiek ar viņiem. Labvēlīgā pazemoju-ma brūcē, ko sarunā ar Jēzu saņem un pa-tiesi pieņem gan Nikodēms, gan samariete, tiek ielieta gaisma. Jēzus atver viņu sapraša-nu un izpratni augstākā līmenī.

Kā tad tas ir – ja zinām, ka Dievs savus dārgumus dod pazemīgajiem, bet paslēpj tos no augstprātīgajiem, paštaisnajiem un pašapmierinātajiem, kāds vēlies būt Tu?

Inese Elsiņa

KRISTIEŠU VIENOTĪBAS PROJEKTS ILGTERMIŅĀ

Šogad Kristiešu vienotības nedēļu piedzīvojām īpaši – ilgtermiņā. Smaidot, ka to piedzīvojam katru nedēļu, jo tiekamies, lai slavētu Dievu, kopīgi iestātos par cits cita vajadzībām un aizlūdzot par tām. Dievs caur šiem aizlūgumiem mūsu dzīvēs dara lielas lietas.

Dalāmies ar Svēto Rakstu rindām, kas mūs iedvesmo, dodamies uz draudzēm, baznīcām, pensionātiem, kur mūs aicina. Atliek tikai atsaukties un atcerēties, ka "Ne mūsuspēkā, ne varā, bet tikai Svētajā Garā". Iesākumā bija tā, ka Gulbenes luterāņu mācītājs Ilgvars Matīss uzrunāja katoļu draudzes pārstāvi Ingusu, ka vajadzētu noorganizēt kādu ekumenisku slavēšanas un pielūgsmes vakaru. Tā soli pa solim Dievs sasauca kopā brašu pulciņu. Izveidojās grupa "Vēstneši", jo mūsu galvenās vērtības ir Kristus, Dieva Vārds, slavēšana, sadraudzība un lūgšana. Bijām sagatavojuši Ziemassvētku projektu un tagad strādājam pie Lieldienu projekta. Katrs zina savus ta-

lantus un tos lieto saskaņā ar savu aicinājumu. Piemēram, Inga gatavo programmu, kas balstīta Dieva Vārdā, dzejā, stāstā, lai nestu Labo vēsti un sludinātu Evaņģēliju. Pārējie rūpējas par instrumentālo, vokālo pusi, dziesmu repertuāru, slavēšanas un tehnisko daļu. Aivars ir grupas taustiņu maestro, spēlē saksafonu un ir dziesmu autors. Ingus spēlē bungas un perkusijas, Aigars basģitāru, es – ukuleli, ģitāru. Reizēm pievienojas arī vijolniece. Esam dažādi – gan katoļi, gan luterāņi, kā arī viens cilvēks no kristiešu draudzes "Jaunā Paudze". Cenšamies lauzt stereotipus, aizspriedumus, necenšamies pierādīt, kura baznīca ir vislabākā, meklējam vienojošo. Cienām cits cita dažādību, priecājamies par harismu katrā. Esam atvērti Dieva iedvesmām un aicinājumam. Lai mūs visus Dievs svētī un dāvā patiesu Vienotības Garu, lai remdētu Kristu, kurš slāpst pēc mūsu visu vienotības!

Inese Stoklosa

Grupa "Vēstneši" apvieno kristiešus Gulbenē.

IZVEIDOTS SVĒTĀS FILOMENAS KAROGS

10. janvārī Gulbenes draudzē svinējām svētās Filomenas dzimšanas dienu. Kāds labdaris bija palīdzējis draudzei uzdāvināt svētās Filomenas karogu procesijām mūsu draudzē. Šī karoga izveide un iesvētīšana bija nozīmīgs solis svētās godināšanas kultūras attīstībai, tāpēc māsa Edīte pēc individuālā dziedātāja lūguma izšuva skaistu svētās Filomenas karogu procesiju karogu.

Neskatoties uz to, ka tonakt pilsētā vairākos namos bija pazudusi elektrība, tajā skaitā arī mūsu baznīcā, kas apstādināja arī apkures katla darbību un baznīcā bija diezgan vēss, tomēr viss bija sagatavots, lai svētki izdotos. Arī torte bija skaista! Bērni bija sapulcējušies, lai svinīgi aiznestu svētās Filomenas karogu līdz altārim un svinētu skaistu Svēto Misi ar lūgšanām un dziesmām.

Šoreiz pie mums ciemojās priesteris Ingars Stepkāns no Alūksnes. Spreidīkis bija

patamīgs ēdiens dvēselei. Noslēgumā visi tikai aicināti uz kopīgu agapi un dzimšanas dienas torti, kā arī zīmējumu un foto izstādi par svētās Filomenas godināšanu (attēlā) un neseno draudzes bērnu ekskursiju uz "Gaismas dārzu" Rīgā, kas tika organizēta kā pateicības aktivitāte bērniem par aktīvu dalību dievkalpojumu veidošanā. Katehēte Palmīra bērniem bija sagatavojuši pārsteigumu un aicināja nepagurt lūgties rožukroni. Tika pasvētītas un pasniegtas figūriņas klostermāsām Konsuelai, Edītei un Paulai, kā arī citiem ticīgajiem no Gulbenes, Rēzeknes un Rīgas, kuri velta lielu darbu, lai svētā Filomena būtu zināma un mīlēta.

Sirsniņš paldies visiem! Laipni lūgti uz dievkalpojumiem arī turpmāk! Lai Dievs mūs visus svētī un dod dedzīgas sirdis, kalpojot Viņam un cits citam!

Inese Stoklosa

KOLENDA. JAUNS GADS, JAUNAS SVĒTĪBAS

Mans ciemošanās laiks Polijā šogad sakrita ar laiku, kad tur notiek "kolenda", kad draudzes priesteris apmeklē draudzes ģimenes. Pie mums priesteris ieradās no pašā rīta. Laicīgi sagatavojām baltu galdautu, svētīto ūdeni, krustu, sveces un mazo svētīšanas slotiņu. Priesteris katru svētīja un aizlūdzta par dzimtas dzīvajiem un mirušajiem, kā arī lūdza Dieva aizsardzību

jaunajā gadā. Sekoja īsa saruna un visjautrākais jautājums bija: "Vai šogad esat bijuši paklausīgi?" Uz ko atbildējām ar platu smaidu. Notikums bija īss, jo priesterim šai dienā bija jāapmeklē vēl daudzas citas ģimenes. Iepazītā tradīcija tomēr ir ļoti vērtīga, tā stiprina sadraudzību un ļauj apzināties Katoļiskās baznīcas mantojumu un spēku.

Inese Stoklosa

AR SIRSNĪGIEM SVEICIENIEM NO JAUNAGLONAS!

Ir tik patikami uzrakstīt kādu rindiņu Madonas dekanāta avīzei, jo sevišķi, ja cilvēki gaida iepriecinājumu un atbalstu šajā nevienkāršajā laikā, kāds mūsu zemi pārņem pārnēmis. Varu tikai teikt, ka Jaunaglonā, Marijas skolā viss rit saskaņā ar apstiprinātajiem mācību plāniem, kuri tiek saņemti no Kraslivas pilsētas Ukrainā. Viss tiek pielāgots Marijas skolas vajadzībām, ņemot vērā Latvijas īpatnības.

2023. gads mums nesa pārmaiņas skolas vadībā Ukrainā, jo skolas dibinātājs un ilggadējs vadītājs – franciskāņu-kapucīnu tēvs Pjotrs Kurkevičs ir atsaukts no franciskāņu-kapucīnu ordeņa provinces Polijā, un līdz ar to Ukrainā viņa kalpojums laimīgi noslēdzies. Tēvs Pjotrs pēdējo piecu gadu laikā pie mums Latvijā ciemojās vismaz trīs reizes, un vienmēr bija priecīgs par skolas ēku Jaunaglonā, kurā mitināmies kā kopienas brāļi un māsas.

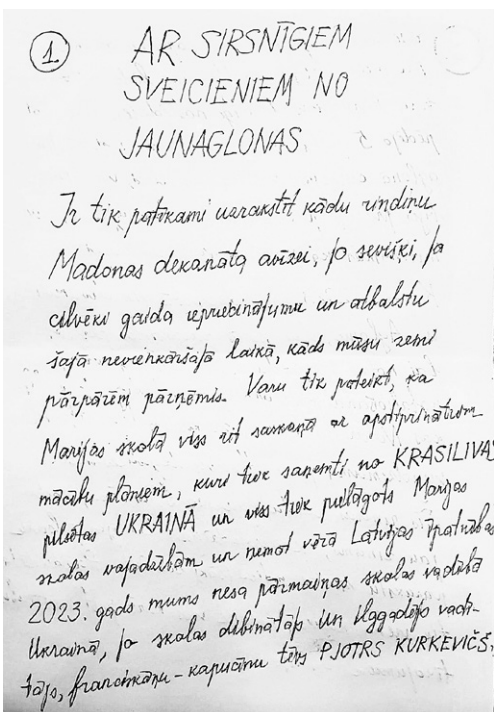
2023. gada decembrī visi no kopienas devāmies uz Aglonu parakstīties par to, lai notiek referendums jeb Latvijas pilsoņu nobalsošana pret grozījumiem Latvijas Republikas Notariāta likumā, ar kuriem tiks atļauta viendzimuma pāru attiecību

legalizēšana. Šis rindas rakstu jau pēc 5. janvāra, kad ir zināms, ka vajadzīgais Latvijas pilsoņu parakstu skaits referenduma organizēšanai netika savākts. Pazaudēta viena kauja, bet ne viss karš pret izvirtuļu tiklojumiem Latvijā.

2024. gada 8. jūnijā notiks Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Man ir zināms vismaz viens cilvēks, par kuru varētu droši balsot, zinot viņa uzskatus. Turklāt viņš jau uz iepriekšējām Eiropas Parlamenta vēlēšanām 2019. gada vasarā kandidēja no Jaunās konservatīvās partijas, bet toreiz netika ievēlēts. Šis cilvēks ir politologs Andis Kudors, dzimis Tilžā, bērnībā dzīvojis Ozolos un mācījies Liezēres skolā, vidusskolu pabeidzis Skrundā.

To visu viņš aprakstījis grāmatā ar nosaukumu "Ir laiks". Šo grāmatu nopirku Aglonas bazilikas grāmatu galdā, to izlasīju vienā paņēmiņā, pavadot nomoda nakti no 2023. gada 25. uz 26. decembri. Grāmata ir ļoti interesanta, uzrakstīta saistošā valodā, tajā ir daudz citātu no Svētajiem Rakstiem. Ja Andis kandidēs, balsošu par viņu!

Matiss Dukajskis

LŪGŠANU NEDĒĻA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

Ši gada Kristiešu vienotības nedēļa Madonas novadā bija īsāka, nekā citus gadus. Tajā piedalījās trīs draudzes – Madonas kaļoju, Madonas luterāņu draudze un arī Kalna skolas kopiena. Visas tikšanās bija sirsnīgas, sadraudzības gara pilnas. Ikreiz tika pieminēts mūsu kopējais projekts – Lūgšanu kapela Madonā, kurā faktiski tiekamies ikdienā un visu gadu.

Tomēr prieks bija arī par šādu satikšanos lielākā pulkā. Dievkalpojumi un sarunas pēc tiem bija kā ekumenisma svētki, kad varējām pārskatīt, kas pa gadu ir noticis un izēmēt nākamā gada vienojošās ieceres.

Satiekoties kopējā lūgšanā, varēja secināt, ka esam atšķirīgi un tomēr spējam vienoties – būt vienoti dažādībā, mācīties cienīt mūsu atšķirīgās tradīcijas un principus, kā arī milēt ikvienu brāli un māsu, it sevišķi tos, kuriem vajadzīga kāda palīdzība. Svēto Rakstu lasījumi šajā nedēļā vēstīja par žēlsirdīgo samarieti, kas palīdzēja cietējam un tādējādi izrādīja mīlestību pret tuvāko. Jēzus šajā līdzībā norāda, ka mūs vieno ne tik daudz tautība vai tradīcijas, bet gan žēlsirdības darbi. Apcerot šo mācību, varam pārdomāt, cik mēs katrs rūpējamies par tiem, kam vajadzīga palīdzība.

Mirklis no dievkalpojuma Kalna skolā.

Aivars Zariņš

KAS TU ESI, FILOMENA...

Kopš Gulbenes draudzē pasvētīja Filomenas figūru, sāku atkal biežāk ielūkoties 2019. gada izdotajā grāmatiņā par svēto. Ar interesi lasīju par viņas paveiktajiem brīnumiem un izlūgtajām žēlastībām. Šajā laikā mana mātes sirds skuma par vecāko dēlu, kuram redzes pārbaudē uzrādījās, ka snaudošā slimība ir sākusī attīstīties. Lūdzo uz svēto Filomenu un, iedvesmojoties no liecībām, nolēmu ziedot naudas summu operācijas izdevumu apjomā ap 900 eiro baznīcas vajadzībām – apkures granulām. Drīz pēc tam dēls devās uz kārtējo pārbaudi, kurā pateica – stāvoklis stabilizējies. Slavēju Dievu!

Tad draudzē sāka norisināties tik interesantas lietas par un ap naudu, ka mani radās protests, un es pārstāju ziedot vispār. Pienāca rudens. Kārtējā redzes pārbaude.

Operācija tomēr būs nepieciešama. Sapratu, ka esmu rikojusies netaisnīgi, aizmurot savus ziedojumus. Mans pienākums ir uzturēt vietējo baznīcu un tās kalpus. Atliku naudiņu 300 eiro apmērā un pie pirmās izdevības pēc Svētās Mises devos uz sakristeju, lai to atdotu priesterim. Tuvumā gādījās Anna Ināra, un ziedojums nekavējoties tika novirzīts viņai, lai tiktu veikta baznīcas iekšdurvju atjaunošana. Par operācijas datumu tika noteikts 19. oktobris. 9. oktobrī manā kontā ieripoja alga kopā ar negaidītu piemaksu, kas pilnībā nosedza ar operāciju saistītos izdevumus. Jutos ļoti pārsteigta par Dieva brīnumaino apredzību!

Kas tu esi, mazā Filomena? Es par tevi vēl zinu tik maz.

Ginta Ābeltiņa

KLUSUMA REKOLEKCIJAS AGLONĀ

No 12. līdz 14. janvārim Aglonā notika Karmela klusuma rekolekcijas, ko vadīja māsa Sofija, māsa Marija Stefana un priesteris Daumants Abrickis. Šis bija pirmās klusuma rekolekcijas, kurās piedalījās. Vēl tagad kāda daļa no manas sirds ir palikusi tur, Aglonā. Rekolekciju laikā nācās izdzīvot ļoti daudz emociju, patīkamu mirkļu un Dieva pieskārienu. Apmeklējam vienkāršas un saprotamas konferences, dabūjam arī mājas darbu – Dieva Vārdu, ar ko strādāt katru dienu. Man tas sagādā prieku, jo jūtu, ka Jēzus ir arvien tuvāk un vada mani. Konferenču tēma bija no Lūkasa evaņģēlija 10, 29-35 un par mazo Terēzīti. Mani uzrunāja māsa Sofijas teiktais par Evaņģēlija daļu, kur samarietis palīdz cietušajam. Ir vērts aiz-

domāties, cik mēs katrs esam gatavi otram palīdzēt un ko varam darīt, lai kādu iepriecinātu.

Vislielākās emocijas un neparastas izjūtas pārņēma noslēguma adorācijā, nostājoties Jēzus priekšā. Bija liels prieks, ka rekolekcijās piedalījās arī mana meita Sanija. Stāsta **Sanija**: – Klusuma rekolekcijās piedalījos pirmo reizi, un tās man ļoti patika. Bija daudz emociju un patīkamu mirkļu adorācijā, tiekoties ar Jēzu. Interesantas un vērtīgas bija konferences. Iemācījos vairāk pabūt klusumā un iekšējā lūgšanā. Pēc rekolekcijām esmu apņēmies biežāk veltīt laiku iekšējai lūgšanai. No teikti braukšu uz rekolekcijām nākamreiz.

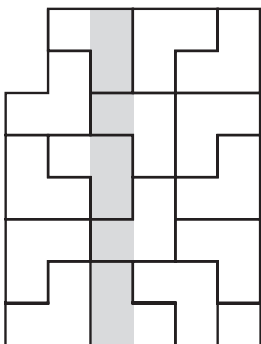
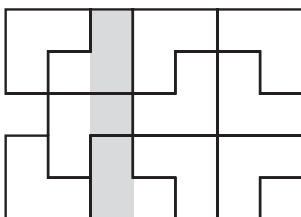
Sandra Liepiņa

PARKETS. UZDEVUMS IKVIENAM

Savieto "parketa dēliņus" uz tukšo zīmējumu tā, lai horizontāli veidotos dotie vārdi. Atbilde – ietonētajās rūtiņās.

Vārdi:

- DIEVAM, PASAULE,
- KUNGAM, VĒSTIS,
- GALVAS, ĢIMENE,
- EFEJA, SLAVAI,
- ATVĒRTS, CILTS,
- GRĀMATA, GROTA,
- PATEIKT.

T	A	M	E	F	E	I
I	S	N	N	I	G	A
P	A	A	A	V	Ģ	I
A	T	S	S	E	J	C
A	S	N	E	L	G	A
A	L	V	D	I	L	E
A	U	T	K	E	P	S
Ē	U	R	E	V	G	R
S	L	S	T	A	R	O
K	T	S	V	Ē	T	M
T	T	V	A	I	Ā	M
G	A					
A						

Uzdevumu sagatavoja Palmira Gailīte

Svētdienas Evaņģēlijs

4. februāris

(Mk 1, 29-39)

11. februāris

(Mk 1, 40-45)

18. februāris

(Mk 1, 12-15)

25. februāris

(Mk 9, 2-10)

MANA GAVĒŠANAS DĀVANA JĒZUM

Ak, mans Jēzu, palidzi man atdarināt Tavas dzīves upuri par cilvēces pestīšanu mana paša nelielajā ceļā.

Lauj man Lielā gavēņa laikā reizi nedēļā Tev piedāvāt gavēšanu, kā dāvanu, lai glābtu visu cilvēci, tā ka viņi varētu ieiet paradīzes vārtos.

Izies Terēzes Gulbes rokdarbs.

Es piedāvāju Tev, dārgais Jēzu, manu upuri ar mīlestību un prieku manā sirdī.

Lai parādītu Tev caur šo upuri, kāda ir mīlestība, es lūdzu Tevi par ikvienas dvēseles, kura, iespējams, ir atkritusi no Žēlastības, glābšanu. Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns

(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis

(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Māriete Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa. Vāka zīmējuma autore – Danute Vēze.

Lappušu nosaukumos – citāti no 43. psalma. Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.